

## Arrest

nr. 282 749 van 9 januari 2023  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM  
Violetstraat 48  
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 30 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*"A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Tirana (Albanië) en bezit u de Albanese nationaliteit. U huwde in 2001 of 2002 met K. A. (...). In 2004 verhuisden jullie naar Italië. Hier werden uw twee zoons, K'. (...) en B. (...), geboren. Vanaf het begin van uw relatie met K. (...) was hij zeer dominant en controlerend. In april 2013 deed u aangifte van zijn agressieve gedrag bij de Italiaanse politie. Deze ondernam evenwel niets om u te helpen. Nadien werd uw echtgenoot steeds gewelddadiger. Op 23 juni 2019 liep de situatie nogmaals uit de hand. Tijdens een schermutseling verloor u het bewustzijn. Uw kinderen belden de politie op en jullie werden naar het ziekenhuis overgebracht. Uw kinderen gaven hierna*

aan dat u een punt moest zetten achter uw toxische relatie met uw echtgenoot. U nam uw kinderen hierop mee naar uw zus Esmeralda, die net als u in Italië woonde. Een week later, nadat u met uw broer E. (...) over uw relationele problemen gesproken had en hij u aangeraden had om naar Albanië terug te keren, verliet u Italië en keerde u samen met uw zoons terug naar Tirana, alwaar jullie introkken bij uw ouders. U verbleef twee maanden in uw ouderlijke woning. Tijdens deze periode kreeg u bezoek van een tante van K. (...). Deze zei dat, indien u uw voornemen om de echtscheiding aan te vragen zou waarmaken, dit de eer van zowel uw als zijn familie zou schaden en dit consequenties zou hebben voor u en de betrokken families. Desalniettemin zette u een echtscheidingsprocedure in gang. Toen uw vader dit te weten kwam, zette hij u en uw kinderen het huis uit. U zocht en vond een huurwoning. Na elke zitting op de rechtbank zorgde uw broer E. (...), uw enige toeverlaat in deze periode, steeds voor een andere huurwoning, uit vrees dat K. (...) of zijn familie u op uw woonplaats zou komen belagen. K. (...) werd in deze periode door buurtbewoners verschillende keren gezien in de omgeving van uw ouderlijke woning. De echtscheiding werd door de rechter in Tirana op 6 februari 2020 uitgesproken. Bij het verlaten van de rechtbank sprak K. (...) uw broer aan. Hij zei dat, hoewel jullie nu gescheiden waren, u nog steeds zijn eigendom was. Hij ging bovendien in beroep tegen het vonnis waarin jullie echtscheiding uitgesproken werd. Uw advocate liet weten dat uw aanwezigheid tijdens deze procedure niet vereist was. Ook had de rechter eerder al aangegeven dat ze alles gedaan had wat binnen haar macht lag om u te helpen. Ze had u de raad gegeven om het land te verlaten en niet te vertellen waar u naartoe zou gaan. U nam dit advies ter harte en u verliet Albanië samen met uw zoons op 6 november 2020. Per vliegtuig reisde u naar België, waar u diezelfde dag aankwam. U verzocht hier op 19 maart 2021 om internationale bescherming. Bij een terugkeer naar Albanië vreest u door uw ex-man vermoord te worden. K. (...) kwam na uw vertrek uit Albanië nog verschillende keren naar de wijk waar uw ouders wonen. Eenmaal, zo'n twee of drie maanden na uw aankomst in België, lukte het hem uw ouderlijke woning te bereiken alwaar hij riep dat hij u zou vermoorden. Acht maanden geleden vernam u van uw advocate dat K. (...) in Duitsland verblijft en er op zoek is naar u. Op 22 november 2021 bevestigde het Hof van Beroep in Tirana het vonnis betreffende uw echtscheiding.

Ter ondersteuning van uw identiteit en/of uw asielmotieven legde u de volgende documenten neer: uw paspoort; uw Italiaanse verblijfskaart; uw Italiaanse identiteitskaart; de paspoorten van uw zoons K'. (...) en B. (...); de Italiaanse verblijfskaarten van uw twee zoons; twee processen-verbaal van uw aangiftes bij de Italiaanse politie d.d. 29 april 2013 en 14 juni 2019; een medisch dossier opgemaakt naar aanleiding van de aanvaring die u op 13 juni 2019 met uw ex had; het vonnis d.d. 6 februari 2020 waarin de echtscheiding tussen u en uw man uitgesproken wordt; een attest van aangifte d.d. 25 januari 2021 waarin u en uw zoons jullie verblijf in Antwerpen kenbaar maken aan de Belgische autoriteiten; en een arrest van het hof van beroep in Tirana d.d. 22 november 2021 waaruit blijkt dat het door uw ex-man ingediende beroep verworpen werd. U voegde hier na uw persoonlijk onderhoud nog een artikel van een Italiaanse krant d.d. 22 januari 2020 aan toe waaruit blijkt dat K. (...) en zijn broer S. (...) beschuldigd worden van poging tot moord.

#### **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst kan er gewezen worden op uw houding. Uit uw verklaringen en uit de inhoud van uw paspoort blijkt namelijk dat u reeds op 6 november 2020 in België aankwam (CGVS, p. 6). Desalniettemin verzocht u pas op 19 maart 2021, i.e. ruim vier maanden later, om internationale bescherming. U rechtvaardigde uw afwachtende houding door te stellen dat u nieuw was in België, dat u er niemand kende en dat u niet wist tot welke instanties u zich diende te richten (CGVS, p. 9). Deze uitleg kan niet overtuigen. U slaagde er immers in januari 2021 wel in om uw verblijf op het Belgische grondgebied kenbaar te maken aan de politie te Antwerpen, zoals blijkt uit het attest van aangifte. Bovendien kan van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade loopt in zijn/haar land van herkomst redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben

ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. Uw houding kan dan ook niet in overeenstemming gebracht worden met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Deze vaststelling is een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees om door uw ex-echtgenoot gedood te worden.

Ook de houding die u tijdens uw verblijf in Albanië aannam doet vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van uw beweringen. Zo verklaarde u dat u tijdens uw verblijf in Albanië voortdurend bang was voor uw ex (CGVS, p. 14). Ook stelde u dat de tante van K. (...) twee maanden na uw terugkeer naar Albanië reeds aan u gezegd had dat de echtscheidingsprocedure niet zonder gevolgen zou blijven voor u en uw familie. U verduidelijkte dat dit een onomwonden doodsbedreiging was (CGVS, p. 16). Onmiddellijk nadat de rechter op 22 februari 2020 de echtscheiding uitgesproken had, riep K. (...) tegen uw broer dat u zijn eigendom zou blijven (CGVS, p. 10, 14 en 14). U durfde voorts niet te gaan werken, u durfde uw kinderen niet naar school sturen en u kon er uw huis zelfs niet buiten gaan (CGVS, p. 5, 6 en 14). Desalniettemin vluchtte u pas op 6 november 2020 (CGVS, p. 6), i.e. een jaar en vier maanden na uw terugkeer naar Albanië en meer dan een jaar nadat u van de tante van K. (...) voor het eerst vernam dat uw echtscheiding ernstige gevolgen zou kunnen hebben, naar België. Geconfronteerd met deze vaststelling gaf u aan dat uw aanwezigheid tijdens de zittingen in de rechtbank vereist was en dat u aldus verplicht was om in Albanië te blijven (CGVS, p. 20). Deze uitleg overtuigt niet. De echtscheiding werd reeds in februari 2020 uitgesproken waarna u meteen vernam dat uw aanwezigheid tijdens de beroepsprocedure niet noodzakelijk was (CGVS, p. 13). Ook deze vaststelling doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw vrees om door uw ex gedood te worden.

Daarnaast kan er nog aangestipt worden dat u tijdens uw verblijf in Albanië, met uitzondering van de zittingen in de rechtbank, op geen enkele manier contact heeft gehad met K. (...). U zag hem niet, u sprak hem niet, hoorde niets van hem en u had er geen enkel contact mee. U had geen enkele aanvaring met hem tijdens de periode van zestien maanden dat u in Albanië woonde (CGVS, p. 14). Het loutere feit dat K. (...) tijdens uw verblijf in Albanië enkele keren gezien werd in de omgeving van de woning van uw ouders kan dan ook op zich bezwaarlijk gezien worden als een poging om te doden (CGVS, p. 11 en 15). Ook dit is een indicatie dat er aan uw vrees om door uw man gedood te worden maar weinig geloof gehecht kan worden.

Tot slot kan er nog gewezen worden op uw flagrante gebrek aan interesse om u terdege te informeren naar het wedervaren van uw ex-man. U verklaarde dat u zo'n acht maanden geleden vernomen had van uw advocate dat uw ex in Duitsland vertoefde om u op te sporen. Gevraagd of u zich nadien verder geïnformeerd had over uw ex, verklaarde u dit niet gedaan te hebben (CGVS, p. 18). U zag enkel op zijn facebookprofiel dat hij in een Duitse stad woonde. U wist echter niet meer in welke stad. U wist evenmin of uw ex-man intussen al dan niet een nieuwe partner had. U had op zijn facebookprofiel wel eens gezien dat hij samen met een vrouw op de foto stond, maar de naam van deze vrouw wist u niet, noch wist u te zeggen wat de relatie tussen K. (...) en deze dame is. Gevraagd waarom u zich niet nader informeerde over uw ex stelde u dat u dit niet gedaan had omdat u alle banden met hem wil doorknippen (CGVS, p. 18 en 19). Deze uitleg kan maar weinig overtuigen, aangezien dergelijke informatie u in staat zou kunnen stellen om het risico uitgaande van uw ex beter in te schatten. Van een verzoeker om internationale bescherming kan bovendien redelijkerwijze verwacht worden dat hij/zij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn/haar vrees voor een terugkeer naar zijn/haar land van herkomst, quod non in casu. Dit flagrante gebrek aan interesse om informatie in te winnen over uw ex ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vrees ten aanzien van hem dan ook nogmaals.

Ofschoon er niet betwist wordt dat u tijdens uw huwelijk met K. A. (...) slachtoffer werd van feiten van huiselijk geweld, nopen bovenstaande vaststellingen ertoe te besluiten dat er nauwelijks geloof gehecht kan worden aan uw vrees om na uw scheiding eender waar – ook hier in België bent u bang (CGVS, p. 14) - door uw ex vermoord te worden.

Wat er ook van zij, er dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient immers aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem/ haar te verwachten mogelijkheden

uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u noch uw familie ooit de dreiging die van uw ex-man of van uw exschoonfamilie uitging kenbaar maakte aan de Albanese autoriteiten. Uw familie diende evenmin klacht in tegen K. (...), toen deze na uw vlucht uit Albanië naar uw ouderlijke woning kwam (CGVS, p. 16 en 18). U stelde dat uw advocate aan u gezegd had dat u dit niet hoefde te doen. U had immers in Italië reeds tevergeefs aangifte gedaan, bijgevolg zou men u in Albanië evenmin helpen (CGVS, p. 16 en 17). Deze uitleg overtuigt niet. Er kan immers op gewezen worden dat uw nationale autoriteiten, indien u deze niet op de hoogte brengt van uw problemen met uw ex en zijn familie, er vanzelfsprekend ook niet tegen kunnen optreden. Gevraagd waarom u niets ondernomen heeft, gaf u aan dat u het resultaat al wist en dat de politie toch niets doet (CGVS, p. 17). Dit gaat evenwel in tegen onderstaande informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/\\_rapporten/coi\\_focus\\_albanie\\_algemene\\_situatie\\_20200615.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/_rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl> ) waaruit blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops"(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law(die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficiërs werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit. Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris

voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Het Commissariaat-generaal erkent weliswaar dat huiselijk geweld in Albanië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de hierboven reeds geciteerde informatie en uit de COI Focus: Albanië Huiselijk Geweld van 13 oktober 2017, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_albanie\\_huiselijk\\_geweld.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_huiselijk_geweld.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl> ) blijkt evenwel ook dat de Albanese autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, o.a. op het vlak van gerechtelijke vervolging, meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. In 2006 werd de Wet tegen huiselijk geweld gestemd, die op 1 juni 2007 van kracht werd. Doorheen de daaropvolgende jaren werd de strafwetgeving in Albanië in functie van de bescherming van vrouwen en kinderen gewijzigd, waarbij nieuwe misdrijven in de strafwet werden opgenomen en de straffen voor bepaalde misdrijven werden opgetrokken. Zo werd huiselijk geweld expliciet opgenomen als misdrijf en werden bij andere wettelijke bepalingen de straffen verhoogd wanneer de misdrijven begaan werden door de (ex)partner/(ex-)echtgenoot van het slachtoffer. Tevens kregen politieagenten, medewerkers van rechtbanken en andere overheidsinstellingen training over huiselijk geweld en is in meerdere gemeenten een "nationaal doorverwijzingsmechanisme" aanwezig, bestaande uit een stuurgroep onder leiding van de burgemeester, een multidisciplinair technisch team en een lokale coördinator, dat tot doel heeft slachtoffers van huiselijk geweld op een gecoördineerde manier diensten aan te bieden en ervoor moet zorgen dat slachtoffers onmiddellijk worden doorverwezen naar de juiste instanties. Albanië ratificeerde in 2013 de Europese "Convention on Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence" en ontwikkelde de afgelopen jaren een nationale strategie – de huidige dateert van oktober 2016 en beslaat de periode 2016 -2020 - om huiselijk geweld drastisch te verminderen. De Albanese overheid organiseert jaarlijks ook bewustmakingscampagnes die ervoor moeten zorgen dat vrouwen en meisjes positiever in beeld worden gebracht. Dat voornoemde maatregelen effect hebben, blijkt uit de vaststelling dat het aantal meldingen van gevallen van huiselijk geweld verhoogd is, wat wijst op meer vertrouwen in het systeem, en dat de rechtbanken – in het bijzonder in Tirana – begonnen zijn om gevallen van huiselijk geweld effectiever te vervolgen. De informatie maakt duidelijk dat de politie effectief reageert naar aanleiding van incidenten van huiselijk geweld, zelfs al is de kwaliteit van de door de politie ondernomen acties nog voor verbetering vatbaar. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij verschillende organisaties, waar u evenwel nooit beroep op gedaan heeft omdat uw advocate dergelijke organisaties niet kende (CGVS, p. 17). Voor minderjarigen in het bijzonder kan erop gewezen worden dat er op gemeentelijk niveau 'child protection units' actief zijn om kinderen te beschermen en dat er ook een nationale kinderscherming actief is die wordt beheerd door een nietgouvernementele organisatie. In geval van belemmeringen in de rechtsgang kan men een beroep doen op de Ombudsman die de zaak verder onderzoekt en afhandelt.

Gelet op het voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

De door u neergelegde documenten kunnen voorgaande argumentatie niet ombuigen. Uw identiteit en nationaliteit van u en uw kinderen, zoals deze uit jullie paspoorten blijken, staan niet ter discussie, net als het gegeven dat jullie gedurende lange tijd in Italië verbleven hebben en er over een (permanente) verblijfsvergunning beschikken, zoals dit uit uw Italiaanse identiteitskaart en jullie Italiaanse verblijfsvergunningen blijkt. Dat u in Italië tweemaal aangifte deed van de geweldsdaden van uw ex en op 13 juni 2019 medische hulp nodig had na een aanvaring tussen u en uw toenmalige echtgenoot, wordt niet betwist. Evenmin wordt uw echtscheiding, zoals blijkt uit het door u neergelegde vonnis en het arrest, ter discussie gesteld. Uit het krantenartikel blijkt dat K. (...) en zijn broer in Italië beschuldigd werden van een poging tot moord. Ook dit wordt niet betwist. Hieruit blijkt evenwel niet dat K. (...) u in Albanië in het vizier nam en evenmin blijkt hieruit dat de Albanese autoriteiten onwillig of onmachtig zijn om u hulp en/of bescherming te bieden.

Gelet op hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land

van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van “de artikels 1 en 2 afdeling A” van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar artikel 3 EVRM, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: “In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: “De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt

op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.4. Volgens haar verklaringen vreest verzoekende partij bij terugkeer naar Albanië vermoord te worden door haar ex-man (notities CGVS, p. 12-14).

2.2.5. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partij, gelet op hetgeen volgt, *in casu* geen elementen bijbrengt waaruit blijkt dat er substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd.

Immers wordt in de bestreden beslissing vooreerst op uitgebreide wijze vastgesteld dat, ofschoon niet betwist wordt dat verzoekende partij tijdens haar huwelijk met K. A. slachtoffer werd van feiten van huiselijk geweld, er geen geloof kan worden gehecht aan haar vrees om na haar scheiding door haar ex-man vermoord te worden, en dit omdat (i) haar laattijdig verzoek om internationale bescherming haar beweerde nood aan internationale bescherming ondergraaft, (ii) ook haar houding tijdens haar verblijf in Albanië haar vrees om door haar ex-man gedood te worden ondermijnt, (iii) zij geen enkele aanvaring had met haar ex-man tijdens de periode van zestien maanden dat zij in Albanië woonde, en (iv) zij een flagrant gebrek aan interesse vertoont om zich terdege te informeren naar het wedervaren van haar ex-man. Daarenboven wordt in de bestreden beslissing omstandig vastgesteld dat verzoekende partij hoe dan ook niet aannemelijk maakt dat zij voor de door haar aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift geen concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de kennelijke ongegrondheid van haar verzoek, te verklaren of te weerleggen. Het komt verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij evenwel, om onderstaande redenen, geheel in gebreke blijft.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het plegen van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Waar verzoekende partij verwijst naar algemene informatie over het fenomeen bloedwraak in Albanië en de corruptie aldaar (zie bijlage 3 van het verzoekschrift) en op grond hiervan stelt dat verwerende partij er niet zomaar van kan uitgaan dat zij beroep kan doen op de bescherming vanwege de Albanese autoriteiten, duidt de Raad erop dat, nog daargelaten de vaststelling dat nergens uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij zich in een situatie van bloedwraak bevindt en zij zulks ook in haar verzoekschrift op geen enkele wijze concreet aannemelijk maakt, dergelijke informatie van algemene aard niet volstaat om aan te tonen dat het haar in haar land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Zulks dient *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekende partij op voormelde wijze in gebreke blijft.

Ook met de loutere opmerking dat zij in Italië reeds meermaals klacht neerlegde doch dat hieraan nooit gevolg werd gegeven, toont verzoekende partij niet aan dat zij voor de door haar gevreesde problemen bij terugkeer naar Albanië, in zoverre hieraan al geloof kan worden gehecht, *quod non*, geen beroep kan doen op de in Albanië aanwezige beschermingsmogelijkheden.

2.2.6. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Albanië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.7. Waar verzoekende partij meent dat de weigeringsbeslissing geen motivering bevat met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, stelt de Raad vooreerst vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoont dat de weigering van de subsidiaire bescherming is

ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, waardoor dit argument feitelijke grondslag mist. Verder wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

2.2.8. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 6), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 21 april 2022 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Italiaans. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT